

PERSZONOKRÁCIA KÖTETEK

1. KÖTET

Evolúció **az új faj felé**

Ghis szavai és elgondolásai alapján

Írta: Mado

Írta: Ghis és Mado

Kiadta: Personocratia, P.O. Box 309, Waterloo (Québec) J0E 2N0, Canada
Tel.: 1-450-297-3930, Fax: 1-450-297-0233, E-Mail: info@personocratia.com

A borítóttervet és a layoutot készítette: La Pouliche

Illusztrációkat készítette: : Jac Lapointe, Mado, René Bickels, Thierry Sauer

2012. Personocratia, All rights reserved

Fordította: ezvankarcsi
Lektorálta: ezvanjuli, ezvanzsac
Technikai munkatárs: ezvanzsac

EzVanKiadó, 2016
Magyar layout: ezvanjuli

Köszönjük barátainknak, hogy önzetlen fáradozásukkal
segítették e könyv megjelenését.

Aki a könyvet nem találja a könyvesboltokban,
vagy nagyobb tételben szeretné megrendelni,
keresse a Kiadót!

EzVanKiadó
www.ezvankonyvek.hu
Tel.: +36 20-38-39-339
ezvanjuli@ezvankiado.hu

KI A PERSZONOKRÁCIA?

Perszonokrácia: aki emlékszik, ki ő valójában – Idessza*, a korlátlan Teremtő, és ekként is viselkedik hétköznapijaiban. Íme, története:

Hol volt, hol nem volt, élt egyszer egy boldog fiatalasszony jólétben, bőségben. Szerető férje tenyerén hordozta, gyermekei csüngtek rajta. Mégis, egy kérdés sehogyan sem hagyta nyugodni. Mi dolga van itt e bolygón, ha az élet mindig ugyanúgy ér véget: meghal a test?

Elhagyta a békés családi otthon biztonságos melegét, nyakába vette a világot, hogy felkutassa az élet igazi értelmét. Politikai, tudományos, teológiai és közgazdasági tanulmányokat folytatott, de mindhiába. Tanulmányozta az ökológiát, az egészségügyet, a humanitáriazmust, az energiát, még a kvantumfizikát is. Jóga és a new age-es spiritualitás következett, de a lelkében lángoló kérdés megválaszolatlan maradt. Szembesült a társadalmi igazságtalanságokkal, a szegénységgel, a háborúk és az Új Világrend összeesküvés-hazugságaival, csalárd-ságaival. Végül feltárult előtte, hogy kik irányítják a bolygót, és miként üzhetik zavartalanul praktikáikat. De még mindig nem tudta, mi dolga van a Földön. Minden spirituális mester, a világ összes híres tudósa, művésze, vezetője eddig mindig meghalt. A hatalom, a tudás és bölcsesség nem jelentett semmit! Az ősi programon – dolgozni, szenvedni, megöregedni és meghalni – túl kell lennie valami célnak!

Kiábrándulván az életből, még azon is elgondolkodott, van-e bármi értelme gyermekeket világra hozni, mivel ezzel csak átörökítjük az emberi szenvedést még egy nemzedékre. A Földön mindenhol burjánzó környezeti, társadalmi és politikai zűrzavar komor jövőt vetít előre, melyet utódaink örökölni fognak. Kell lennie valahol valamiféle reménynek!

*Ekkor fedezte fel, hogy az emberi lények egy biológiai, állati program börtönében sýnylődnék. Mint egy halacska az akváriumban, nap mint nap, életről életre köröznék körbe-körbe, követve ezt az ősi programot. Sosem merül föl bennük, hogy az akvárium egy illúzió, és hogy a valóság rajta kívül keresendő. Lehetséges, hogy minden, amit látok, hallok, érzek, ízlelek vagy tapintok nem létezik? Lehet, hogy a szenvedés, betegség, öregedés és halál is csupán illúzió? – tette föl a kérdést. És hirtelen felkiáltott örömében: akkor minden, amit tennem kell, kiugranom az akváriumból, hogy meglegyem a határtalan földi paradicsomot! Belevetette magát az ismeretlenbe, és elkezdődött minden idők legnagyobb kalandja: **az Idesszaság.***

Ez a Perszonokrácia története, a mi történetünk – és lehet, hogy a tiéd is – az állatiasságból az Idesszaságba. Ez egy úttalan út, amit napról napra fedezünk föl apránként, amint haladunk, kilépve az ismertből az ismeretlenbe, a teljesen új létezés felé. E lapokon megosztjuk veled ezen az úton szerzett tapasztalatainkat. Ez a mi igazságunk. Meghívunk téged, találd meg te is a sajátodat, önmagadban. Élvezetes olvasást kívánunk!

SZERZŐK

* lásd a szöszedetben

TARTALOMJEGYZÉK

Emlékszem... deee elfelejtettem	6
1- Bevezetés	7

TUDATOSSÁG FEJLŐDÉSE

2- Az evolúció vágyódásból fakad	8
3- A nagy ugrás	9
4- Túlélés és élet	10
5- Test, lélek és szellem	11
6- Halál	12
7- Tudatosság	13
8- Ki vagyok?	15
9- Egy evolúciós történet	15
10- Ádám és Éva	16
11- Inkarnáció és reinkarnáció	18
12- A jó és rossz kettőssége	18
13- Végállomás: a földi Paradicsom	19
14- Apokalipszis	20
15- Az emberiség vége	21
16- Itt az idő választani	22

NAGY KÉP

17- Egy fejlődő családkép	24
18- Indivi-dualizáció	25
19- Bellis, a fehér birka	26
20- Birka hierarchia	26
21- Jutalom répák	27
22- Az akvárium törvénye	28
23- Rebellis, a fekete birka	29
24- Büntetés botok	31
25- A birka az birka	31
26- Döntés	32
27- Birkából paripává	33
28- Aliza, a szuverén paripa	34
29- Realiza, a szárnyas paripa	35
30- A reprodukálástól a teremtésig	36
31- A szenvedés élete	37
32- Pszichológiai és fizikai szenvedés	38

ÁTALAKULÁS

33-	Meghalni a félelemtől, vagy meghalni a félelem számára	40
34-	A sarokkő	41
35-	Nem, az öngyilkosságra	42
36-	S.O.S. öngyilkosság	43
37-	Bátorság, elkötelezettség, fegyelem	44
38-	Nem kell semmi újat létrehozni, hanem a meglévőket lebontani	45
39-	Dolgozz, szenvedj, öregedj és halj meg program	46

FÉLELEM

40-	A szeretet árnyéka	48
41-	Elválasztottság	49
42-	Születéstől való félelemtől a haláltól való félelemig	50
43-	Kíméletlen, összezavart és hazug Ególiát	51
44-	Mitől félek?	52
45-	A legvégső félelem	53
46-	Meggyógyítani a félelmet	54
47-	Igazság – szeretet – tett	55
48-	Az összes régi szokás halála	57
49-	Egyméteres ugródeszka	58
50-	Háromméteres ugródeszka	59
51-	Ötméteres ugródeszka	60
52-	Váltsd szavaidat tettekre	61

ÚJ FAJ

53-	Feloldani a halál falát	62
54-	Egyszerűség ≠ könnyű	63
55-	Új lény	64
56-	Evolúciós szükségszerűség	65
57-	Egyéni szuverenitás	66
58-	Kritikus tömeg	67
59-	Fertőző szeretet	68

SZÓSZEDET

70

Emlékszem... deee elfelejtettem

Régen vala, egy szárnyas paripa,
megtestesíté a kreativitást és minden mást.
Könnyű volt, mint a szél, s szabad, mint a levegő,
Villámsebessen mozgott ő.
Mert számára nem létezett korlát,
ÖRÖKKÉVALÓSÁGNAK hívták.

Az ember társadalmat szervezett.
Kíméletlenül törvénykezni kezdett,
A szomorú szárnyas paripát börtönbe zárta,
Kinek szárnya rabságában elsorvadá.
Eltiltotta a vágtaázástól,
s lábai megrövidültek a mozdulatlanságtól.
Mondá neki: „*Adok neked fedélt és ételt,
cserébe te gyapjadat, mint adóbevételt.*”

A táltos paripa kényelemből birka lett,
Gyapját nyírták, míg formált hegyet.
Ahogy a kényelmet választotta.
Biztonságát szolgálta gyapja.
Persze idővel a nyírás folyton növekedett,
míg az étel egyre csak kevesbedett.

Gyapjas birkánk bújá messziről látszott,
Természet Anya észlelé, hogy már nem játszott.
Mesélt birkáknak tovatűnt időkről,
Hogy tudott repülni, s lenézni felhőkről.

Kis birkánk felébredt, s felragyogott:
„*Emlékszem, hisz szárnyas paripa vagyok!*”

Visszatért az akolba,
S a többi birkákhoz emígyen szóla:

„*Túl sokáig hagytuk a nyírást
Most utasítsuk el, válasszuk a felszabadulást!
Most már elég! Eljött az idő,
bízzunk magunkban, vár a felhő!*”

Birkánk elindult a szabadság felé
Osztogatva gyapját mindenfelé.
Útján haladva lábai kinőttek.
Magasra szökölt, szárnyai visszánőttek.
Az oly sok hiánytól szenvedő birka,
Meváltozott s most újra táltos paripa.

Tudatában valós jellegének, És igazi
teremtő erejének.

**«ISTEN VELED HASZONTALAN
BIZTONSÁG, ÉLJEN VILÁGOM,
A SZABADSÁG!**

BEVEZETÉS

Bolygónk minden porcikájában remeg a felhalmozódott feszültségtől. Már-már szétrobban, gigantikus petárdaként ünnepelve egy új korszak és a teljesen átalakult emberi lények eljövételét, akik végre élvezhetik a szabad és boldog életet. Vége a túlélés korszakának, így megsemmisíti önmagát. Már ideje volt, mert teljesen megcsömöröltem ettől a bolygótól és a zsákutcától, amiben haladunk. Végre megértettem, hogy az emberi evolúció és az összes megelőző faj fejlődése – az első egysejtűtől a *Homo sapiensig* – egyetlen és csupán egyetlen célt szolgált: az idesszai* lények eljövételét, akik teljesen tudatosak igazi személyazonosságukra. A rendkívül pontos lépések sorozatából álló kísérletezés évmilliárdjai alatt kialakult fejlett elmém most már távolabbról is képes vagyok érzékelni a hatalmas falat, ami felé őrült sebességgel száguldok. Ez lehetővé teszi számomra, hogy az evolúció öntudatlan tárgyából tudatos résztvevőjévé lépjek elő. Mielőtt szétkenődne a falon, meghozom a döntést: Állj!

Az összes élőlény genetikai szövete a kezdetektől fogva egyetlen parancs köré fonódott: **túlélni**. Dicsőség azoknak, akik legtovább képesek kibírni a szenvedést e földi siralomvölgyben! Szégyen azok fejére, akik öngyilkosságot követnek el, akár betegségek segítségével lassan, akár heroin túladagolással avagy golyóval gyorsan! E hozzáállás fényesen bizonyítja, hogy a faj túlélése értékesebb, mint az egyéni jóllét. Az emberi túlélés folytatódni fog mindaddig, amíg az egyre növekvő szenvedés nyomására öntudatra ébredő egyének elegendő számban saját akaratukból el nem döntenek, hogy kilépnek ebből a már idejét múlta programból, abbahagyják a régi faj és szokásai reprodukálását. E döntés váltja ki végül a rejtelmes új lény megszületését.

Bontsunk pezsgőt, ünnepeljük együtt a jó hírt: **az evolúciónak mindig volt értelme!** Az emberi lények nem veszélyes vírusok, akik lassan elpusztítják haldokló bolygónkat. Evolúciós folyamatunk valójában tervezetten folyik. Ez nyilvánvalóvá vált számomra, amikor felfedeztem Ghis munkásságát és később Sri Aurobindo, Anya és Satprem tanításait. Mind a négyüknek volt bátorsága hangosan és tisztán hirdetni: az ember átmeneti lény, és vele nincs vége az evolúciónak. Ők négyen nagyon elkötelezetten viselkedtek mindennapjaikban, lehetővé téve saját testüknek, hogy evolúciós híddá váljék e hosszú távú terv számára. Sorozatunk első kötetének célja, hogy belédáramoltassa szilárd hitüket: a Földbolygó jövője nem ellenünk fog bekövetkezni... hanem általunk!

* Lásd a szótárt hátul.

TUDATOSSÁG FEJLŐDÉSE

2

AZ EVOLÚCIO VÁGYÓDÁSBÓL FAKAD

Az evolúció tánca az Anyagban hivatalosan az Ősrobbanással kezdődött, úgy 16,4 milliárd éve. Idessza csökkentette rezgési frekvenciáját, hogy létrehozzon egy nagyszerű univerzumot. Ez volt az első próbálkozása? Valószínűleg nem, mivel Idessza mindig létezett. Azok a korábbi univerzumok biztosan különböztek a miénktől, mivel Ő minden alkalommal új remekművet teremt – a semmiből. Miben különbözött ez az új mestermű a többitől? Ezúttal Idessza nagyon sajátos végeredményről álmodott: olyan lények kifejlődéséről, kiknek teste képes lesz befogadni az Ő teljes rezgéstartományát. E lények mindegyike végül Anyagba testesült Idesszává fog válni.

E célt elérendő, galaxisokat, csillagokat és bolygókat eszelt ki. A bolygók egyikét kiválasztotta, hogy különleges energiát kapjon, amit Sri Aurobindo **pszichikus** rezgésnek hív. E rezgés lehetővé teszi Idessza számára, hogy teljes mértékben behatoljon a legsűrűbb Anyagba, és rejtőzködve, begöngyölve várakozzék a megfelelő pillanatra. Az evolúció rendíthetetlenül haladt útján, pontosan követve időalapú ütemtervét. Az egysejtű szervezetek létrehozták az egyszerű növényeket és állatokat, és aztán az egyre fejlettebbeket. Egy különleges állat túlszárnyalta az összes többit – istenadta elméje révén. Végso soron ez az elme tette lehetővé számára fejlődése egy pontján, hogy fogja Idessza teljes, hosszú távú ütemtervének célját.

Tehát mit kell itt megérteni? Először is: **az evolúció vágyódásból fakad.** Vágyódnom kell a változásra, ha megtörténtét akarom. A halak álmodtak arról, hogy szárazföldön járnak, és a gyíkok, hogy levegőben repülnek. Miért? Mert életfeltételeik oly sok szenvedést hoztak számukra, hogy nagyon erősen vágyódtak a változásra. Ezért váltak a kopoltyúk tüdővé és a lábak szárnyakká

Miféle jövőt akarok én, emberi lény valójában? Miről szólnak álmaim az emberiség kezdete óta? Halhatatlanság, mindenhatóság, mindentudás, korlátlan öröm, végtelen szeretet! Égek a vágytól, hogy Idessza legyek, maga! Miért? Mert tudom, ott mélyen legbelül, hogy ez következő lépésem. A Földbolygón élek, ami egyetlen céllal öntetett formába: a teljesen Idesszai lények megteremtésére az Anyagban. A Föld az a bolygó, ahol a nagy változás végbemenni szánatik. Én, az emberi lény, jelenleg átváltozásomat élem az evolúció létokába. Az a szándék velem, hogy az Omega Ponttá váljak. E nagy változásnak **bennem** kell végbemennie, s nem máshol.

Ez az átalakulás folyik most, amint bolygószerte keresztülmegyünk a szenvedés és kétségbeesés agóniáján. Az idő felgyorsul, és egyre nagyobb sérüléseket okozó események záporoznak nyakunkba. Végre eljött az idő, hogy elképzeljem a következő lépést, az új idesszai fajt. Új világ vár rám, amennyiben hajlandó vagyok tárt karokkal fogadni! Hogy boldoguljak, vágyódnom kell a létezés új szintjére.

Hogyan? Először is felidézve, hogy ki vagyok valójában: Idessza, mindenek Teremtője*, Anyagba testesülve. Enyém minden hatalom, mindenfajta kötelezettség

* a „teremtő” nőnemű alakja

nélkül. Nem kell lélegeznem, ennem, innom, kiválasztanom, vagy akár reprodukálnom magamat. Teremtnő vagyok, nem egy reprodukáló gép, egy kétlábú fénymásoló. Amint elegendően vágyódom az átalakulásra, saját testem átalakítja önmagát. Természetesen, amint rájövök, hogy nem vagyok őseim génjeinek másolója, abbahagyom régi testem reprodukálását és az összes ezzel járó túlhaladott viselkedésformát.

Először is el kell kezdenem Teremtnőként viselkedni. Ha lepkéként gondolkodom, ha lepkéként cselekszem, lepkévé válok, és lehetővé teszem sejtjeim belsejébe rejtve mindig is létező szárnyaimnak, hogy végre megnyilvánuljanak kívül. Ha folytatom régi hernyó viselkedésem reprodukálását, meghalok egy ágacsán a tél eljöttkor. Hogyan válik egy hernyó lepkévé? Először is magáévá teszi a szükséges programot sejtjei belsejében. Aztán figyel a környezeti jelekre: zordabb időjárás, kevesebb élelem, rövidülő nappalok stb. Egy nap eldönti, hogy felhagy régi szokásaival, és azoktól nagyon eltérően cselekszik. Elkezd bábót szőni maga köré. Aztán megengedi testének, hogy teljesen újjáalakuljon. Ez a bábállapot. Az átalakulás beteljesedésekor kibújik bábájából, immár másik lényként: lepkévé vált. Most tud repülni, és virágnektárral táplálkozni.

A fajok evolúciója hasonló. A hal lábak után vágyakozik, hogy ki tudjon mászni sáros pocsolyájából. Átváltozik földön járó és levegőt lélegző szalamandrává. Hogy fejlődjek, tehát mindennek előtt és mindennek fölött vágyakoznom kell a változásra. Minden áron.

A VONZÁST VÁGYÓDÁS VÁLTJA KI

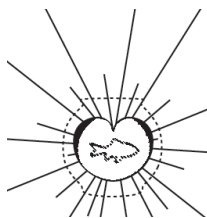

A NAGY UGRÁS

Én, az emberi lény, hálnak hiszem magam, egy csöppnyi aranyhalacsának akváriumában. Az utóbbi időben a vízszint lecsökkent. A víz elzöldült. Ürülék és bomló haltetemek halmozódtak fel a fenéken. Kevés az élelem, és a légzés egyre nehezebb. A dolgok nem állnak jól! Amíg nem szenvedtem eleget, nem tettem fel kérdéseket. Az óramutató járásával egy irányban úsztam hétközben. Minden hétvégén ellenkező irányban keringtem. Manapság ez a kis változás okozta öröm már nem elégít ki. Az akváriumi élet oly pokolivá vált, hogy már sokkal nagyobb tettekről álmodom. Ki akarok ugrani az akváriumból!

Az a probléma, hogy nem merem megtenni. Valójában félek. Tudok majd lélegezni? Lesz ott élelem? Biztos nem fog felfalni valami ragadozó? Ezek az aggasztó kérdések megzavarják álmaimat. Amikor végre kiugrom a régi akváriumomból rájövök, hogy:

NEM VAGYOK HAL, ÉS NINCS AKVÁRIUM

Az akváiumi élet káprázat volt, rémálom. Szenvedéseim segítettek felébredni, hogy meghozzam a döntést, kijutok belőle, és a végén rájövök: Idessza vagyok. Korlátlan életet élhetek az Anyagban, ha azt választom, hogy hiszek benne, és hogy megteszem a **nagy ugrást** az új faj ismeretlen világába. Csak amikor végre KINT vagyok az akváriumból, ébredhetek a BENTI élet abszurdítására, pontosan úgy, ahogy egy lepke néz szánakozva az ágacsáján araszoló hernyóra, vagy a sivatag fölött repülő madár szemléli a szikla alatt rejtőzködő kicsiny gyíkot.

Mielőtt kiugrom az akváriumból, nem garantálja semmi és senki a sikert, és ez teszi annyira félelmetessé a döntést. Pontosán ez az, amiről a nagy ugrás szól: ugrás az ismeretlenbe, a szakadékba. Két dolog szolgál fő motivációmként: egyre erősödő szenvedésem, és a felismerés, hogy zsákutcában haladok. Csak akkor fogom eldönteni, hogy kiugrom az akváriumból, amikor felismerem a zsákutcát, és rájövök, hogy nem tudom fenntartani jelenlegi életmódomat, sem pedig visszatérni egy hagyományoshoz. Visszalépni lehetetlen. Az ősi módszerek többé nem működnek. Gyökeresen új megoldásra van szükségem.

Megvizsgálva a természet működését rájövök, hogy az evolúciónak mindig van célja. Jóllehet az egyik fajból a másikba vezető ösvényt csak akkor veszem észre, amikor a környezet elviselhetetlenné válik. A Földbolygó jelenlegi helyzetét figyelmen kívül hagyva gyorsan ráébredek, hogy elérte a pontot, ahonnan nincs visszatérés. Az összes kormány velejéig korrupt. A bankrendszer csak a maroknyi gazdagot szolgálja, a többieket kíméletlenül kiszipolyozza. Az erkölcsi értékek szétmállanak. A társadalom alapstruktúrája összeomlik, míg a családi hagyományok darabokra hullnak.

A legutolsó dolog, amit tennem kell, a sírás, a panaszkodás, a kétségbeesés. Itt az idő, hogy ünnepeljünk! Pontosán ez az, ahogy az evolúció működik. SOHA nem megy visszafelé! Én, az ember, végre ráébredtem, hogy **átmeneti lény** vagyok, és hogy végre eljött az idő a nagy változásra. Mégis nehéz elképzelni egy másfajta létezést. Nem szeretem jelenlegi életemet, de mégiscsak jobb, mint a semmi. Az a gond, hogy érzékeim börtöne fogva tart, mint a hernyót, aki nem tudja, hogy lepkévé válni szánatik. Mint a hernyónak, bíznom kell, hogy az élet több, mint túlélés e mindennapos földi pokolban.

4

TÚLÉLÉS ÉS ÉLET

Mindig azt hittem, hogy élek. Most rájövök, hogy csupán túléltem. Fogalmam sem volt a valódi életről, szenvedés és halál nélkül. Évekig biológiát tanultam az egyetemen, az élet (bio-) tudományát (-logy). Harminc évvel később végül ráébredtem, hogy a túlélést tanulmányoztam, a túlélés nevében éltem, túlélésért szerettem, túlélésért öleltem, túlélésre szültem, túlélésre oktattam. Fúúú! Micsoda felfedezés!

TÚLÉLÉS: „Az egyén vagy egy csoport életben maradásra irányuló cselekedete egy halált hozó természeti környezetben.”

(www.lexilogos.com)

E meghatározás szerint: a túlélés az életben maradással kapcsolatos, ameddig csak lehetséges, egy olyan elrendezésben, ahol a halál mindenütt jelenlévő. *„De pont most mondtad, hogy Idessza vagyok, egy halhatatlan lény. Akkor miért halnak meg az emberek?”* Ez egyszerűen **azonosulás** kérdése. Mindenható Teremtő természetéből fakadóan bármiként képes vagyok magamat teremteni. Amikor túlélő üzemmódban vagyok, azonosulok a testemmel (fizikai, emocionális, mentális), és mivel ez a három összetevő halandó, teljesen biztos vagyok benne, hogy meg fogok halni, előbb vagy utóbb.

A halál félelmetes! Túlélő üzemmódban állandó halálfélelemben élek. Összes gondolatom, vágyam és tettem egy célra összpontosul: elkerülni a halált minden áron. Eluralkodnak rajtam az érzelmek, amint egy hirtelen esemény kiváltja ezt a halálfélelmet. A félelem cseppenként átítatja mindennapi életemet. Nézzük most a túlélés egy élethűbb meghatározását:

A TÚLÉLÉS: A HALÁLBA VEZETŐ ÚT

„Ha jól értem, a túlélés célja: elkerülni a halált, ameddig csak lehetséges, mialatt mindvégig biztos vagyok benne, hogy a végén meghalok?” Pontosan ez a túlélés kínálta ördögi kör. Igazából minden irányban zsákutca, a halál ott leselkedik minden elágazás végén.

Egész eddigi evolúciónknak egyetlen célja volt: fölfedezni a **valódi életet**, és lehetővé tenni megnyilvánulását a Földön. Ez eddig még sosem sikerült. E cél eléréséhez kitartóan fejlődöm kell tudatosságban a pillanatig, amíg tudatosan magamtól meghozom a döntést: kilépek az ősi túlélő programból. Már vannak sikereim: néha megéltem a mélységes mennyei öröm és belső béke ritka pillanatait. E ritka pillanatok emlékeztettek, hogy van **egy másik létezési mód**, ahol igazán teljes lelki közösséget élek át minden létezővel. Ez az, amit keresek, amiről az **élet** valójában szól! Mégis, ha megnézzük az élet meghatározását, zavaró magyarázatot kapunk:

ÉLET: a születéstől a halálig megnyilvánuló jelenségek és alapvető funkciók halmaza. (www.lexilogos.com)

„Várj egy pillanatra! Ez a meghatározás szintén a halálról beszél. Akkor mi a különbség az élet és a túlélés között?” Ne feledd, hogy a szótári meghatározásokat olyan emberek írták, akik tudattalanul túlélési üzemmódba kapcsolnak. Nem meglepő, hogy magyarázataik oly kuszák, hisz szerzőik még mindig halandó testükkel azonosulnak. Amikor megértem, hogy a Szellem vagyok, akinek halhatatlan lelke halandó testben éldegél, a dolgok világossá válnak. Végre tényleg élhetek, amint elkezdek halhatatlanságának tudatában lévő személyként viselkedni. Most nézzük az élet egy élethűbb meghatározását:

AZ ÉLET A NEM-HALÁLBA VEZETŐ ÚT

5 TEST, LÉLEK ÉS SZELLEM

„Ha magyarázatod helyes, akkor igencsak messze állok attól, hogy ténylegesen élnék. Majdnem állandóan túlélési üzemmódban vagyok.” Ez normális, hiszen még mindig halandó testként gondolsz magadra. Alapvető probléma, hogy nem tudod, ki vagy valójában. Én, az emberi lény, három alapvető aspektusból állok:

TEST, LÉLEK ÉS SZELLEM

Vessük össze egy autóval. Amikor megvizsgálók egy autót, észreveszem alakját, színét, márkáját stb. Amikor ránézek egy személyre, ugyanígy járok el. Megfigyelem alakját, bőrszínét, haját stb. Ez megfelel a **fizikai testnek**: a szokásokkal és az érzékeléssel kapcsolatos rész.

Autóba szállva észreveszem az üléseket, a kormányt, a gáz- és fékpedálokat valamint a műszerfalat. Ezt az **emocionális testhez** hasonlíthatom, ami a vágyakkal foglalkozik. Ha folytatom a vizsgálódást, felnyitom a motorháztetőt, hogy megnézzem a motort; a karosszéria alá bújok az üzemanyagtartályt és a kipufogókat szemrevételezni. Ez lehetne a **mentális test** és annak gondolatai.

Amit testemnek hívok, három testből áll. Az első, a legsűrűbb test látható, míg a másik kettő láthatatlan, mégis nagyon valós. Minthogy az autó nem működik csupán a külső vas és üveg borításával, fizikai testem sem tud élni a másik két összetevő nélkül, még akkor sem, ha öt érzékszervem nem tudja bizonyítani létezésüket. Akárhogy legyen is, sem az autó, sem a testem nem tud mozogni vezető nélkül. A test vezetője a lélek, aki egyéni jelleget öltött, individualizálódott Idessza. A lélek tudja, merre tart. Érti, hogy utazik, és hogy ennek az utazásnak van kezdte és vége. Ismeri az utat, és pontosan tartja az irányt minden pillanatban.

„Korábbi meghatározásodban említettél egy Szellemet. Ha visszatérünk az autó és a vezető analógiájához, mit képvisel a Szellem?” Ő Idessza, mind az autó, mind a vezető Teremtője. Hisz valahonnan jönniük kellett! Idessza a felelős a teljes Teremtésért. **Mindent a semmiből terem!** Nem „életet terem”, mint az állatok, egy petesejt és egy ondósejt egyesítésével. Az nem teremtés, hanem reprodukció. A Szellem a lélek alaprezgése. Először megteremtette a lelket, aztán a testet. Ki ez az Idessza, hol lakozik, és mi a szándéka? Ez néhány kérdés azok közül, amit ebben a füzetben meg fogunk vizsgálni. Elsőrendű fontosságú kérdések!

Most, hogy megnéztük az emberi lény fő részeit, térjünk vissza az élethez és a túléléshez. Mindig is éreztem, hogy több vagyok, mint csupán egy test. Intuitívan vágyódtam egy idesszai életre az Anyagban. Egész idő alatt kerestem a látszat mögött húzódó valódi és halhatatlan életet. De a halál viselte az élet álarcát, mindenhol belé ütköztem. Hogy tovább léphessek, le kell lepleznem a halált.

6

HALÁL

Minden Földbolygón létező négy különböző rezgéstartományból áll. Ezek a legalacsonyabbtól haladva felfelé: fizikai, emocionális, mentális és pszichikus. Vizsgáljuk meg, hogyan működik ez az egész. A földi sziklák, növények és állatok mind rendelkeznek egy halandó testbe rejtett halhatatlan „pszichikus” lélekcsírával. E test három burokból áll: fizikai, emocionális, mentális. Az ásványokban és mindenben, amit „élettelen” világnak nevezünk, a fizikai burok meghatározó, míg a másik két testburok még csak csírájában meglévő.

Halhatatlan lélekcsírájuk mellett a növényeknek és állatoknak két fejlett testburokuk van: fizikai és emocionális (vitális, asztrális). Mivel elméjük vagy mentális

burkuk lappangó (növények), vagy kevésbé fejlett, mint a miénk (állatok), ezek az Anyagban testet öltött lények nem tudnak tudatosan kijutni a túlélési programból. Az összes ásvány, növény és állat testburkai túlélési üzemmódban maradnak, és állandóan rettegnek a haláltól. Lelkük örökké él, és semmitől sem fél, hiszen elpusztíthatatlan, sőt sérthetetlen. Csak az emberi lényeknek sikerülhet kijutni a túlélésből és halálból, mert fejlett elmével rendelkeznek. Hogy ez sikerüljön, elméjüket a lélek (élet) és nem az egó (halál) szolgálatába kell állítaniuk.

„Mivel én egy testben utazó halhatatlan lélek vagyok, mi a halál?” A test (fizikai, emocionális, mentális) feloldódása. Azonban a lélek folytatja létezését ugyanúgy, mint korábban. A halottak valójában egyáltalán nem halott emberek. Továbbra is jelen vannak, csupán láthatatlanná váltak érzékszerveink számára. A halál valójában nem létezik. Végül a csirából kibontakozó lelkem képes lesz teljes mértékben uralni testemet, és lehetővé tenni számára, hogy szintén halhatatlanná váljék. Addig viszont félelemben élek, és túlélési üzemmódban maradok; így az állandó harcban testem elhasználódik és a végén feloldódik. Ez a halál, a test túlélésének vége. A nagy probléma az, hogy én még mindig a testemmel azonosítom magam. Nem veszem észre, hogy sokkal inkább **a testben utazó lélek vagyok**. Ez ugyanaz, mint az autóval azonosulni vezetője helyett.

Tételezzük föl, hogy általában egy piros BMW-t vezetek. Már elég régi, és egy nap végleg lerobban. Elviszem a roncstelepre, ahol alkatrészeit újrahasznosítják. Aztán vásárolok egy vadonatúj, kék Audit. A szomszédaim nem ismernek fel messziről, hiszen még mindig azt hiszik, hogy piros BMW-m van. Ugyanaz a személy vagyok, azonban másik autóval járok. Ez a történet vonatkozik a testemre (fizikai, emocionális, mentális). Újat szerzek minden inkarnációmkor, de a lelkem ugyanaz a halhatatlan lény. Jóllehet ez a lélek folyamatosan változik, hisz a csíra fejlődik tudatosságban.

7 TUDATOSSÁG

„Ez a szó eléggé divatosá vált manapság. Értelme használója szükségletei szerint változik. Mi a te meghatározásod?” A legtöbb ember azt hiszi, hogy tudatosnak lenni egyet jelent a tiszta, logikus, érzelemmentes gondolkodás képességével. Számukra a tudatosság az elméműködés minősége. Hogy fejlődjek tudatosságban, szerintük edzenem kell az elmémet, sokat kell gondolkoznom! Ha az agysejtjeim felmelegszenek, az jó jel, hisz ezt mérik műszereikkel. Gondolkodom, tehát vagyok! Igen ám, de furcsa mód az atombombák és irányított rakéták kiagyalói ragyogó gondolkodók, azonban nem nagyon tudatosak tetteikre. Mások a tudatosságot az erkölcsiséggel keverik, így a jó és rossz csapdájába esnek. Mindegyik vallási és politikai rendszer a saját meghatározását tukmálja ránk, hogy mi erkölcsös és erkölcstelen. Akkor kinek higgyek?

Most, hogy a katasztrófa szélére érkeztem egy haldokló bolygón, szükségem van a tudatosság használható meghatározására, ha meg akarom tenni a következő lépést. Számomra a tudatosság a következő:

ÉBREDTSÉGEM SZINTJE AZ ÖSSZES LÉTEZŐBEN BENNE REJLŐ VALÓSÁGRA: IDESZ-SZÁRA, A KORLÁTLAN TEREMTNÖRE

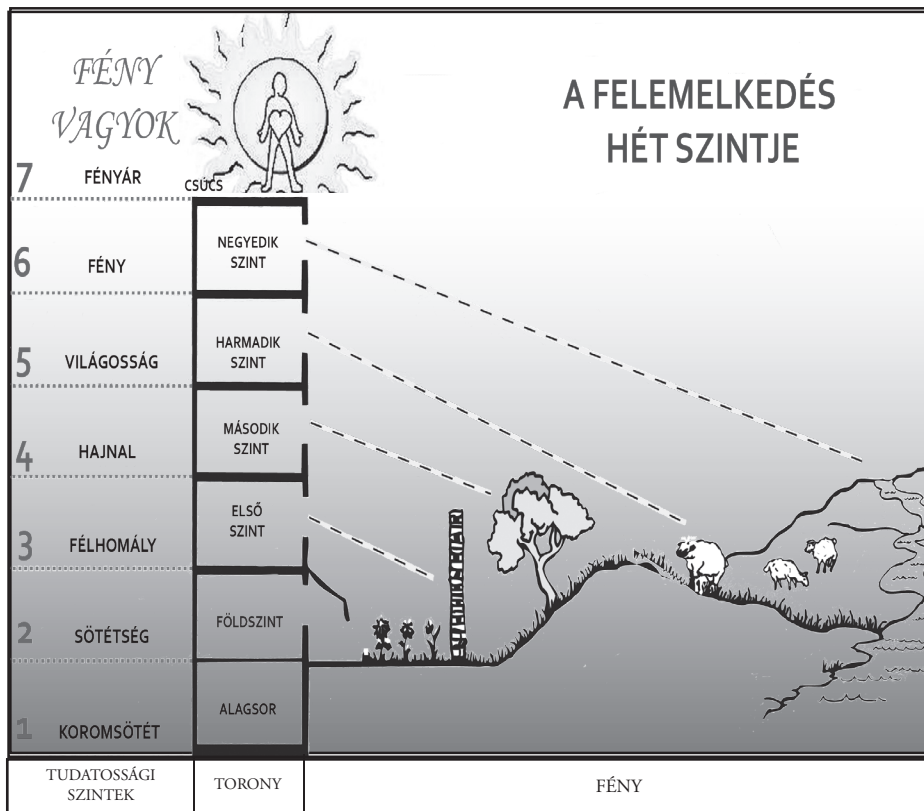
Ahogy fejlődik tudatosságom, egyre inkább ráébredek a valós világra. Minden láthatót, láthatatlant, múltat, jelent és jövőt torzítatlanul érzékelek. A legtöbb emberi

lény a világ nagyon kicsiny részét érzékeli (0,5%-át, a fizikus, Giuliana Conforto szerint). Mivel tetteimet az öt nagyon korlátozott érzékszervemtől kapott információra alapozom, ezért nehézséget okoz számomra, hogy különbséget tegyek a valós és valótlan között. A gépek, amiket kitaláltam, hogy pontosabban halljak, messzebb lássak, finomabb illatokat szagoljak stb., saját tökéletlen érzékszerveim szegényes kiterjesztései.

A valóság pedig az, hogy EGYETLEN Szellem létezik, MINDENK Teremtője, aki különböző formák és rezgések végtelen számossága révén nyilvánul meg. Minden más az illúzió világához tartozik, amit tudatosságom szintjétől függően többé-kevésbé érzékelek valóságként.

A VALÓSÁG: HAZUGSÁGOKTÓL MENTES ÉRZÉKELÉS

A tudatosságot lifthez hasonlíthatom. Minél magasabbra jutok, annál meszebb látok, és annál jobban érzékelem az engem körülvevő valóságot. Ahogy tudatosságom növekszik, egyre magasabb szintről látom a dolgokat.

A tudatosság e fejlődésének mindig kettős hatása van. Először lehetővé teszi annak **igaz érzékelését**, hogy ki vagyok, és mi vesz körül. Aztán létrehoz egy dinamikus és alkotó energiát, amiből **megfelelő tett** fakad. Érzékelésem minél igazabb, tettem annál megfelelőbbé válik, és fordítva. Ez jelképezi a tudatosság korlátlanul emelkedő spirálját.

8

KI VAGYOK?

Amikor elértem a tudatosság egy elég magas szintjét, végre készen állok feltenni első alapvető kérdésemet: KI VAGYOK? A válasz gyorsan magától értetődővé válik: IDESSZA VAGYOK.

Az **Idessza** szót Ghis adta a Teremtő Szellemnek, a Legfelsőbb Lénynek, a minden létezőben benne rejlőnek. „Azt mondod, Idessza vagyok? Hogy Isten vagyok? A Bibliában, a Koránban, a Védákban és az összes többi szent iratban található **AZ** Isten vagyok?” Igen, és nem! A NEM arra a mindenható Istenre vonatkozik, aki mindent irányít, üldözi a rosszcselekedetek elkövetőit egy nagy bottal, a Paradicsomot kínálja a hithű embereknek, és közvetlenül a Pokolra veti a hitetleneket. Az a halál Istene, az illúzióvilág teremtője, amire korábban korlátoztam magam. Egy hamis Teremtő Szellem. IGEN Idesszára, mely szót Ghis alkotta az „ID” (identifikáció – azonosulás) betűkből és az „-essza” (istennő) képzőből. Idessza mindkettő: a **Teremtő Szellem** (női princípium) és a **Teremtett Anyag** (férfi princípium). Idessza az eredeti rezgés, az egész Világmindenség (látható és láthatatlan) Teremtője. A szövégi „a” betű jelezi a női princípium elsődlegességét (2. kötet).

Amikor Idessza lejjebb viszi rezgését, a teljes Teremtéssé válik. Következésképpen egyetlen különleges rezgés van, ami minden létező alapja, végtelen féle modulációval, különböző dimenziókra vagy oktávokra osztva. A fizikai dimenzió a legsűrűbb, de még ez a nagy sűrűségű is ugyanolyan idesszai, mint az összes többi. Akár tudatosak erre, akár nem, az emberi lények idesszaiak. Ez alapvető jellegük. Az a probléma, hogy – mostanáig – legtöbbször nem volt tudatos arra, hogy Idessza, és rendelkezik az Ő összes jellegzetességével: halhatatlanság, mindenhatóság, mindentudás, mély öröm, végtelen béke és magasztos harmónia. Hát ez nem sokkal vonzóbb, mint az állati túlélés?

„Ez nem nagy újság! A keleti filozófiák évezredek óta hirdetik ezeket az elképzeléseket. Azt állítják, hogy minden isteni – vagy idesszai, ha úgy tetszik –, és a szomszéd kutyája ugyanolyan isteni, mint te és én!” Tökéletesen igazad van. Jóllehet van egy hatalmas különbség Bodri kutya és közöttük. A kutyák genetikai kódjuk és környezetük rabjai. Nem választhatják, hogy akarataik szerint megváltoztatják viselkedésüket, mivel nem tudatosak idesszai jellegükre. Hogy fejlődjenek, várniuk kell, mint a halaknak kiszáradt pocsolyájukban, amíg a környezet oly elviselhetetlenné nem válik a kutyafaj tagjai számára, hogy az értük felelős kollektív lélek végre meghozza a döntést: megváltoztatja génjeiket. Ha Bodri szerencsés, ekkor szuper-új-kutyává válik. Ha nem, meghal, mert a teste nem lesz képes alkalmazkodni a hatalmas környezeti változásokhoz, aminek most ki van téve. Nekem, emberi lénynek, megvan a választási lehetőségem, ugyanis **szabad akarattal** rendelkezem. Nem fogok várni a környezetre, hogy megváltoztasson engem. Egy erőteljesebb eszközt választok: a tudatosságomat. Dönthetek úgy, hogy továbbra is engedelmeskedem az ősi állati programnak, de azt is választhatom, hogy kilépek belőle.

9

EVOLÚCIÓS TÖRTÉNET

A fajok törzsfejlődése nem úgy történt, ahogy az iskolában tanították. Darwin, az evolúciós elmélet atyja szerint, az élőlények – vagy pontosabban túlélőlények – fokozatosan alakulnak át, esetleges genetikai módosulások véletlenszerű és végtelenül lassú sorozata révén. Ez az evolúciós fejlődés szerencsés fordulatokon alapszik.

Ez igaz lehet az apró változásokra. Azonban a nagy evolúciós változások mindig nagyon gyorsan mentek végbe. Piff! Kiszáradó pocsolójukban fuldokló halak hirtelen kétéltűvé váltak az elvárt kis változások sokasága nélkül. Puff! Megjelentek az első hüllők, akik végül elárasztották, és lepusztították a Földet majdnem teljes eltűnésükig. Paff! Az első madarak átsuhantak az égen pelyhes tollaikkal. Sitty! Kicsi, bundás emlősök rejtőznek a sűrű bozótban. Sutt! Egy nagyobbacska szőrös majom értelmessé válik. Bumm! Feltalálja első atombombáját.

Vajon ez a gyors átalakulás annak köszönhető, hogy az első primitív faj rendkívül erőteljes csírákat hordozó aszteroidákon érkezett a Földre egy másik bolygóról, amint azt a **panspermia elmélet** feltételezi? Vajon a Föld, mint ahogy mások állítják, kozmikus laboratórium, ahová földönkívüliek a Világmindenség különböző részeiből származó, különféle életformákat helyeztek el? Bármilyen is az elmélet, a törzsfajlódásnak valahol végbe kellett mennie valamiféle sajátságos mechanizmust használva, ami segítette az első egysejtűeket eljutni a gondolkodó emberi lény állapotába. Mi változtatja a halat szalamandrává? Minden, amire szükség lehet: nagyszámú hal ugyanabból a fajtából – azonos rezgésjelleggel –, akik egyidejűleg kis lábak szerzéséről álmodnak, hogy kímászhassanak kiszáradt pocsolójukból.

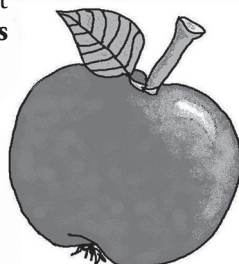
Sri Aurobindo és Anya, a ránk váró új világ legnagyobb felfedezői, részletesen kifejtették, hogy az emberi lény az állatiasság és az idesszaság közti **átmeneti faj**. Mindkettőjük saját testét hídként használva kikövezte az utat, így Idessza most első alkalommal teljes mértékben testet ölthet az Anyagban. Mint ahogy később látni fogjuk, ez a híd mostanra **felépült**. Neked és nekem kell befejezni a munkát: át kell kelniünk a hídon!

Azonban a híd másik oldala egy teljesen új világ, és annyira félem a változást, hogy nem merem megtenni az első lépést. Ez az, amiért én, Idessza, megteremtettem az összeesküvéseket, szennyezést, terrorizmust, háborút és az egész sokszínű mocskot, amiben most élünk. Azért tettem, hogy az egész fajt halálra fojtogassam! Ha már eléggé fuldoklom, összeszedem bátorságomat az első lépés megtételére. Galaktikus eseményeket használva felgyorsítottam az időt, és emeltem a Föld rezgésfrekvenciáját. Hosszú távú tervem most forduló pontjához érkezik. Emlékszel a dinoszauruszok kihalására? A túlélők nem a legnagyobbak, legmagasabbak vagy a legerősebbek voltak, hanem a kicsi, gyorsfelfogásúak. Ugyanez a jelenség alkalmazható az emberi lények evolúciójára: akik gyorsan alkalmazkodnak és fejlődnek tudatosságban, át fognak ugrani az új fajba. Ez magában foglalja, hogy felhagyok régi állati megoldásaimmal, félelem alapú szokásaimmal és mindennel, ami folyamatos kis sejthalálokat okoz, és elhozza a végső, a fokozatos elhasználódást követő összeomlást. Az idő eljött a nagy változásra!

10

ÁDÁM ÉS ÉVA

Ádám és Éva története metafora, egy múltban végbement másik nagy változást jelképez. A tudatlan majomból az **intelligens elmével rendelkező szuper-csimpánzba** (a majomszabású ember) történt átmenetet képviseli. Ez az intelligens elme most évezredekkel később lehetővé teszi a szuper-csimpi számára, hogy előidézze saját kipusztulását, míg hirtelen tudatossá nem válik küszöbönálló eltűnésére. Ugyanez az elme szintén nagyban segíti lelke fejlődését, ahogy szándékosan egyre nagyobb irányítást enged át lelke számára teste különböző (fizikai, emocionális, mentális) részei fölött.

„*Régóta tűnődöm az emberi lények megjelenéséről a Földön. Számomra a régi bibliai történet idejét múlta, és jobb magyarázatot keresek.*” A bibliai történet más részletesebb beszámolók romantikus változata, melyeket újra felfedeztek más szövegekben, mint a sumér agyagtáblák, Holttengeri Tekercsek vagy rejtett evangéliumok. Ezek az emberi lényről, mint hibrid fajról beszélnek, amit arra fejlesztettek ki, hogy rabszolgaként szolgáljon egy technológiailag magasán fejlett földönkívüli fajt. Az emberi génállomány egy DNS kombináció földi emberszabású majmokból és néhány nagyon intelligens földönkívüli fajból. Ezen események pontos dátuma forrástól függően változik.

Az első emberi lényeket **Ádámnak** hívták, és hatékony, nem túl éles eszű, meddő munkás-klónok voltak. Enki, a Földért felelős hüllőmesterek egyike elhatározta, hogy átváltoztatja őket szexuális lényekké, akik képesek lesznek önállóan reprodukálni magukat, mint az emlősök. Átadott nekik fejlett technológiai ismereteket is. A felettebb szaporító és okos majmok megteremtése gyorsan megváltoztatta a bolygó arculatát. Egyesek szerint genetikai mestereink azóta más bolygókra távoztak. Mások arról beszélnek, hogy még mindig itt vannak földalatti létesítményeikben vagy közvetlenül a Föld belsejében, ami néhány beszámoló szerint üregek és lakott. Ez megmagyarázná a földalatti Pokolról és démonairól szóló legendákat, amit a 3. kötetben veszünk górcső alá.

„*Fúúú! A te változatod sokkal izgalmasabb, mint a régi bibliai!*” Meg kell jegyezni, hogy a legtöbb vallás propagálta magyarázat az emberiség eredetéről vagy gyerekes, vagy misztikus. Például, emlékszünk, hogy a Bibliában egy kígyó győzte meg Évát, hogy egyék a „jó és rossz tudásának fájáról” származó gyümölcsből. Éva, a furfangos asszony, aki később a kísértés és csábítás jelképévé vált, felajánlotta a gyümölcsöt Ádámnak. Az ráugrott anélkül, hogy bármit is kérdezett volna! Néhány tapintatlan szerző felveti, hogy a híres gyümölcs – a hagyomány egy almáról beszél – a fejlettebb elmét képviseli, ami lehetővé tette Ádámnak és Évának, hogy kísérletezzenek a jó és rossz kettősségével. Mások azt mondják, hogy a nagyban megnövekedett nemi érdeklődést jelképezi, ami lehetővé tette számukra a rendkívül gyors szaporodást.

„*És mi van a lélekkel? Honnan jön?*” Sri Aurobindo és Anya szerint a Föld nagyon különleges bolygó. Ez az egyetlen hely az egész Világmindenségben, ahol Idessza döntése szerint teljesen testet ölt. Így idesszai szikra szunnyad begöngyölve minden földi létezőben. Minden ilyen szikrára gondolhatunk úgy, mint egy **lélekcsírára**. Az emberi lényekben – fejlett elméjük miatt – ez a csíra addig növekedett tudatosságban, amíg képessé nem vált egy **individualizált lélek** kialakítására, aki képes irányítani saját evolúcióját a sokszori testetöltés (inkarnációk) folyamán.

Térjünk vissza Ádámhoz és Évához. Amikor „ettek az almából”, közbülső lényekké váltak, értelmes majmokká, akik rendelkeztek mind a földi állati test belsejében rejtőző individualizált lélekkel, mind pedig egy hatékony reprodukáló rendszerrel, ami képes kívánság szerinti mennyiségben gyereket csinálni. Gondold csak el, évente tizenhárom menstruációs ciklus! Ez leszármazottai számára utat nyitott lenyűgöző mennyiségű intelligens csimpánz előállítására, akik teljes mértékben tudatlanok voltak idesszai természetükre. Így a többé-kevésbé fejlett lelkek milliárdjai megkezdheték rendszeres látogatásukat az anyagi világba. Az emberi lények megteremtésével az individualizált idesszai lelkek, végtelen képességeik lehetőségével, hirtelen fejest ugrottak egy éppen csak gondolkodó majomba. Idessza börtönbe zárult egy primitív sárkupa belsejében! Íme a híres bukás a Paradicsomból a földi Pokolba!

11

INKARNÁCIÓ ÉS REINKARNÁCIÓ

Ádám és Éva története képviseli azt, amit úgy hívunk: emberi inkarnáció, vagy:

INDIVIDUALIZÁLT LÉLEK, ÁLLATI TESTBEN, FEJLETT ELMÉVEL

A lélek idesszai frekvencián rezeg, ő az **Anyagba inkarnálódott Idessza**. A keleti filozófiák a pocsolva fenekén heverő, sárba temetett lótuszmaghoz hasonlítják. Ghis a lélekről mint sofőrrel beszél, a testről pedig, mint a tudatosság fejlődésének útján guruló autóról. Az út kátyús, sáros és meredeken emelkedik. Különböző kalandok révén a lélek fejlődik, és egyre ügyesebbé válik a test irányításában. Ez a tudatosság emelkedése, ami lehetővé teszi az Anyag átszellemítését.

A lélek növekvő ügyességgel irányítja anyagi járművét, de az autó rosszul van beállítva, és az út nehéz. Előbb vagy utóbb a motor és a vezérlő eszközök elromlanak, javítást igényelnek. Amikor a jármű túlságosan előrepszik és javíthatatlanná válik, veszek egy újat. Ugyanígy a lélek is elhagyja elaggott anyagi testét. Annak minden fizikai, emocionális és mentális részegysége lassan feloldódik. A lélek kiveszi jól megérdemelt szabadságát, hogy feldolgozza legutolsó kísérleteit. Előbb vagy utóbb kiválaszt következő életéhez és a beteljesíteni kiválasztott küldetéshez sajátságosan alkalmazkodó másik testet. Ezt hívjuk **reinkarnációnak**.

Így évezredek során a lelkem lakott itt és ott, néha a X. századbéli Kínában, vagy a XVII. századbéli fekete Afrikában, gazdag és szegény, férfi és nő, rabszolga és szabad, intelligens és ostoba, egészséges és rokkant, szentéletű és rablógyilkos vagy szajha testben. Végül tudatossá válok arra, hogy Idessza vagyok, a végtelen Teremtő, aki tér- vagy időbeli korlátok nélküli világban él, egy feje búbjáig állati félelmekkel telített testben.

Ma végre rájöttem, hogy a lélek-test ellentétpárokat hozott létre, ami kettősséget szült, és annak polarizált értékrendszerét, a jót és rosszat, a megosztás és háború forrását.

12

A JÓ ÉS ROSSZ KETTŐSSÉGE

Ez a jó vagy rossz osztályozás emberi találmány, és sosem működött. Az állatok nem aggódnak ilyen dolgok miatt, és nem ők azok, akik tervezetten és módszeresen kiirtják saját fajukat, vagy kizsigerelik a bolygót. Valóban, az állatoknak és a növényeknek könnyű a túlélés. Minden valódi személyazonosságára teljesen tudatlan földi lény – az egysejtű algától az afrikai bölényig – egyetlen szabályrendszert követ. JÓ minden, ami segíti túlélésünket, és ROSSZ minden, ami akadályozza azt, és a halálba vezet.

Egy amőba (mikroszkopikus állatka) **összehúzódik**, amikor kellemetlen inger éri, vagy nagyon megváltozik a hőmérséklet. **Kitágul**, amikor élelem vagy kellemes hőmérséklet veszi körül. Saját testem ugyanígy reagál, amikor azt mondják nekem, kedves vagyok (kiterjedés), vagy ostoba (összehúzóadás). Születésem óta mindennapi életem ezernyi részletét két alapvető kategóriára osztom: jó és rossz, attól függően, hogy mi segíti, illetve akadályozza túlélésemet. Ez emocionális és fizikai osztályozás, és szükségletekhez, vágyakhoz, valamint szokásokhoz kapcsolódik.

Az emberi lényekben a jó és rossz fogalma kifinomultabbá vált. Átalakult két mentális osztállyá: HELYES és HELYTELEN. Csak vékony máz választja el a maffiózót (helytelen) és a hazáját védő katonát (helyes). Mentális szintjük hasonló – mindketten sorozatgyilkosok! –, és mindketten alig a tudatalatti szintje fölött rezegnek. Sri Aurobindótól eredő elme-osztályozás szerint (lásd részletesen: Satprem, *Sri Aurobindo, avagy a tudatosság kalandja*) a gondolkodók és filozófusok már „pezs-gő elmét” mutatnak. Nagy költőknek, művészeknek és feltalálókna „felvilágosodott elméjük” van. A bölcsek hathatós „intuitív elmét” használnak. A Jézus és Buddha típus az igaz szeretetet demonstrálja, a mély megértést és egyetemes könyörületet, ami a „felső-elmére” jellemző. Az emberi elme lassan fejlesztgette az ősi állati programból származó helyes és helytelen ősi kettősségét, ami évezredek át létezett, és még mindig megtalálható minden emberi sejtben. A modern emberi lények számára most feltárult a lehetőség kilépni belőle, és átugrani az új lénybe, amit Sri Aurobindo **szupramentális** (elmén túli – *a ford.*) **lénynek** nevez, míg Ghis **idesszai lénynek** szeret hívni, vagy **beteljesült Perszonokráciának**.

Amikor testemmel azonosítom magam, elfelejtem, hogy egy lélek vagyok. Ekkor a helyes és helytelen fontos túlélési eszközök, az ősi élet-az-anyagban programot szolgálják. A **lélek** számára azonban, bármilyen szituációt is teremt mindennapi életében, pontosan az szükséges a következő lépés megtételéhez tudatossága fejlődésében. A **lélek szintjén nincs helyes és helytelen**. Bármely tapasztalat idesszai! A helyes és helytelen vállvetve dolgoznak azon, hogy elvigyenek engem a hosszú út végéhez, ahol következő evolúciós lépésem vár rám.

„Messziről tekintve rá, felismerhetjük a helyest, amelyet
a helytelen hozott létre.”

(Satprem: Sri Aurobindo – a tudatosság kalandja)

13

VÉGÁLLOMÁS: A FÖLDI PARADICSOM

„Eszerint a túlélésben és a kettősségben úszom lelkem gondolkodó majomba történt első inkarnációja óta. A helytelen túlélés gyors halált hoz, a helyes viszont azt jelenti, hogy egy kicsit tovább szenvedhetek, mielőtt elkerülhetetlenül meghalok. Igencsak lehangoló forgatókönyv! Választhattam volna e helyett: a jóllét állandó állapotát, hogy sokáig és könnyen túléljek!” Ki mondta neked, hogy a jólét a megoldás? Ténylegesen a boldogtalanság a fogantyú! A pszichológiai kényelmetlenség (szenvedés) és a fizikai kellemetlenség (betegség) hatalmas lehetőség: evolúciós ugródeszkák. Ez az evolúció alapelve maga! Amikor a külső környezetben súlyos változások mennek végbe, a növény, az állat vagy az emberi lény sokkos állapotba kerül. Egy, a sejteimben meglévő speciális biológia program (SBP) hirtelen beindul: megjelenik egy betegség. Testi elváltozásokat indít be, ténylegesen átírja a DNS-t, vagyis mutációt okoz – ha beavatkozással oktondi módon nem fojtjuk el, állítjuk le a folyamatot Ezt a tényt briliánsan bemutatta Dr. Hamer Új Német Orvostudományában (7. kötet). Richard Sündert (*Médecine du mal, médecine des mots*) szerint:

„A fajok evolúcióját a sejtekben végbemenő mutációk tették lehetővé,
módosítva testüket, hogy
jobban alkalmazkodjanak környezetükhöz.”

A betegségek kiváltotta folyamat és a fajok evolúciójának alapja ugyanaz! A betegség az evolúció fontos motorja. Megjelenése követi a környezetben végbemenő fontos változások felbukkanását. Észrevetted, hogy manapság a beteg emberek és a különböző betegségtípusok száma folyamatosan növekszik? Ez további bizonyíték, hogy hatalmas evolúciós változás közepén vagyunk! Az emberi lények az SBP-k, vagyis a „*betegségek*” révén jelenleg tudatlanul igyekeznek gyorsan átalakítani testüket, mert súlyos bolygószerű zavarokat okoztak, és ezek teljesen új irányba visznek minket. Jézus, Buddha és a hasonló idejétmúltak válnak az evolúció következő hullámában. *Superman* és a többi gyerekhős hamarosan kimegy a divatból. Az új lény valami más, valami egészen MÁS lesz!

Álmodoztam a földi Paradicsomról anélkül, hogy valaha is igazán elvártam volna bekövetkeztét. De teremtmese megvalósul, ha hiszek benne, és hevesen, mindenképp vágyom létrejöttét. Minden alkalommal, amikor a túlélési üzemmódból átugrom az igazi életbe, a szenvedés illúziója átalakul az egyedül létező örömmé, és a halál halhatatlanságá. Ósdi majomszabású testem a öntudatlanság egymásra rakódott súlyos fátyol-rétegeivel borított. Mi vár az illúzió-fátylak másik oldalán? A Paradicsom, természetesen!

„Paradicsom? Köszönöm nem! Angyalok hárfáznak körülöttem mindenfelé, amint örökkévalóságig lebegnek az unalmas, mindent elborító mennyei örömben – nos, ez a jelenet nem indít be engem. Inkább visszajönnék még egy pókerpartira ezen a jó öreg Földön, ha garantálsz nekem, hogy a lelkem valóban halhatatlan.” Megértem. Angyalok, mennyei zene és Nirvána, mindez elég érdektelennek hangzik. Az anyagi világban élni sokkal izgalmasabb, de vágyódom arra, hogy kikerüljek már végre a szenvedésből. Elegendem van abból, hogy bőgő csecsemőként reinkarnálódjam! Egyetértek Satpremnel:

„Egyetlen megoldás van, és csak egyetlen remény: egy új lény a Földön.”

(Carnets d'une Apocalypse, IV. kötet)

14

APOKALIPSZIS

„Szó, mi szó, modern életünk merő kulimunka! Ahogy a franciák mondják, egy ,metró-melő-szunyó’ börtön (metro-boulot-dodo). Szeretnék kikerülni belőle, de nincs időm Jézussá, Buddhává vagy egy new age-s megmentővé válni. Fizetnem kell a törlesztő részeket, a villany- és gázszámlát, etetnem, ruháznom a családomat.” Értem a problémádat. Még mindig az ősi bibliai forgatókönyvbe vagy beleszállva, arra ítélve, hogy halántékdod veritékével keresd meg kenyeredet, hogy fájdalomban szülsz, és kínok kínja között halj. Hiszel abban, hogy Isten, az a nagyszakállú égi fickó, akit annyira jószágosnak mondanak, egy nap úgy döntött, hogy gonosz varázslatot küld fejünkre.

„Ez az! Ha megnézed a tévéhíradót, nyilvánvalóvá válik: Isten szórakozik velünk. Nem beszélve a nagymama rákjáról, a reumáról és Gyuri bácsikám csődjéről! A világ összes háborújánál és rémtetténél is jobban kicsinálnak bennünket a piti mindennapi nyomorúságok, ráadásul gyorsabban, mint a nagy katasztrófák!”

Egyetértek veled. Napi küszködésünk egyre súlyosabbá válik. Ami azt illeti, a mai helyzet egy hosszú út állomása, évezredek alatt alakult ki. Az átmenet az öreg majomból **valami másba**, már-már elviselhetetlenné válik! Mélyen sejtjeinkbe égetve működik az ősi program: DOLGOZZ, SZENVEDJ, ÖREGEDJ és HALJ MEG.